

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 5. An, & vnde terra emineat super aquas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

Eccl. 1.
4. 5.

matutina, quàm vespertina. Nihil aliud obtinuit iste motus, quàm vt Mathematicos non fineret quiescere, donec & terram, & perpendiculum quiescere deprehendissent. Nimirum *oritur sol, & occidit, terra autem in aeternum stat;* nec eam poterit loco mouere vllus Archimedes, quamuis omnes artes, vires, machinásque suas impendat.

§. V.

An, & vnde Terra emineat supra aquas?

Illud quoque, in situ terræ, ad hominum vtilitatem, necessarium admirationem meretur, quòd, cum sua grauitate, infimum locum, ipsiq; adeò etiam aquæ subesse expetat, & verò etiam aquis, ab initio, tota fuerit cooperta; tamen, iubente DEO, contra naturæ indolem, extra aquas emerferit; ita, vt quodammodo super aquas fundata, firmatâque esse, ac dici posse videatur. Quo respiciens Propheta, de orbe terrarum ait: *super maria fundauit eum, &*

Psal. 23. 2.

Pl. 135. 6

super flumina præparauit. & alio loco: Qui firmavit terram super aquas. Quod non rectè quidam voluit valida ventorum immisione factum, vt contigit in aquis diluuii desiccandis, quando Dominus, *aduxit spiritum*

Gn. 8. 1,

ritum

ritum (id est, ventum siccum, vt exponit Lyranus) *super terram, & imminuta* Exod. 14. *sunt aqua;* & quando via, per mare, transitur^{21.} Israëlitis exsiccata est. Ingens fuisse miraculum, vno die, à vento tantam vim aquarum exsiccari, miraculum autem, sine magna necessitate, ponendum non est, vt quidam ratiocinantur. Quæ tamen ratio me tantopere non moueret, quia etiam, cum extendisset *Moyse manum super mare, abstulit illud Dominus, flante vento vehementi, & vrente, TOTA NOCTE, & vertit in siccum: diuisa quoque est aqua.* Si ibi vna nocte id fieri potuit, cur non etiam vno die hîc? quantumuis tertio die, discoopertæ sint plagæ terrarum. Illud maius apud me pondus habet, quòd, tertio die, non dixerit Deus, *exsiccantur, sed, congregentur aqua, Gen. 1. 9. qua sub calo sunt, in locum vnum: & appareat arida. Et vocauit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellauit maria.* Collectæ ergo sunt aquæ, non dissipatæ in aërem. Quæ collectio etiam non facta est condensatione, qua aquæ aliquid quidem loci relinquunt; non tamen propriè congregantur. Quanquam credibilior hic est modus, quam prior. Poterant enim prius aquæ

us aquæ fuisse subtiliores, quales nunc sunt pluuiiales; aut etiam his tenuiores, nempe qualis est vapor, aut nebula caliginosa; cum ipsa diuina sapientia dicat: *Et sicut nebula texi omnem terram, & apud Iob, cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud, quasi pannis infantie, obuoluerem.* Talis ergo vel vapor, vel aqua, si totam terram operuit, utique postea minorem locum occupauit crassata in falsum mare, ac spissum humorem. Quæ sententia, si de nebula & nube intelligatur, cogitandum est, terram initio factam fuisse,

Eccli. 24.
7.
Iob. 38. 9.

Lucret.
lib. 5.

*Non alia longè ratione, ac sepe videmus,
Aurea cum primùm gemmantes rore per
herbas*

*Matutina rubent radiati lumina solis,
Exhalantque lacum nebulam, fluitque
perennes:*

*Ipsa quoque interdum tellus fumare vi-
detur.*

*Omnia quæ sursum cum conciliantur in
alto,*

Corpore concreto subtexunt nubila calum,

§. VI.

*Cur aquæ terram non obruant?
Verùm hæc opinio abit à ventorum
proprio*